

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
izbeli hirdetések, alku szerint a
legolcsóbb árért.
Bélyegdíj: minden beiktatásért külön
30 kr.
„Nyilt-tér”-en megjelenő közlemény
minden petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmennyiségül beküldött
kéziratok nem vétetnek tekintetbe. —
Ugyisintén kizáratik a nem adatkak
vissza.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény:
főpiacz, VECSEY-ház, földszint a szer-
kesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
KAROLY könyvkereskedésében és a
szerkesztőségénél. Egyébütt a postabiva-
talok útján.

RAY-BENTOS (Süd-Amerika).
Compagnie Liebig für Oesterreich-Ungarn
CARL BERK
k. k. österr. Hoflieferant
WIEN, I., Wollzelle 9.
Goldene Medaille und
Ehren-Diplome.

József, Geréby Fülöp, Rickl József

A hercegprímás és közjogunk.

Debreczen, május 20.

A budapesti lakadalmi ünne-
pély fénye háttérbe szorit minden
más kérdést. A képviselőház tagjai,
ha össze is jönnek a Sándor-utcai
palotában, kisebb gondjuk is na-
gyobb annál, hogy a benyújtott s
tárgyalás alá kerülő törvényjavas-
latok hiányait bírálgassák.

A „fontosabb” napi esemény
ezt háttérbe szoritja. Ki, honnan
nézte a bevonulást? mit kérdezett
ettől, vagy amattól a királyfi? nagy
volt-e a hőség az udvari bál al-
kalmával?

Ezek, és ehhez hasonló nagy-
fontosságú események foglalkoztat-
ják a folyosón diskurálókat hona-
tyákat. Az alatt benn, a törvény-
hozás termében, az a csekély szám,
mely kötelességéhez hiven ellen-
őri a kormány működését, haszta-
lan küzd az áramlat ellen.

Pedig bizony az ünnepélyek
fényének is meg vannak a maga
árnyai.

Nem azt értjük, hogy a trón-
örökös az államban levő külön sta-
tusnak, a katonai kasztnak sokkal
melegebben, sokkal bensőbbben mon-
dott köszönetet, mint a szegény
adófizető polgárságnak; nem azt
értjük, hogy a magyar képviselő-
ház tagjait „t a r t o m á n y g y ü-
l é s” képviselőivé degradálta a bé-
csi udvarmesteri hivatal; nem azt
értjük, hogy az öreg királyék még
csak le sem jöttek a császárváros-
ból arra az alkalomra, midőn Ma-
gyarország népe, színe java, oly
fénytel, oly pompával fogadta a
királyfiat, s a korona örökösét,
aminőt e szegény haza rég nem
látott.

De igenis értjük azt a szánt-
szándékos, vagy esetleges tévedést,
amit Magyarország biboros főpapja
Simor hercegprímás a királyfi bu-
dapesti fogadása alkalmával elkö-
vetett.

Az esztergomi primás ugyanis,
midőn a trónörökösöt és nejét üd-
vözte, oly kifejezést használt, mely
miatt Madarász József, pártunk e
kitünő vezérfőia indittatva érezte
magát a képviselőház tegnapi ülés-
sán felszólalni.

Simor nem Magyarország fő-
rendei és képviselői nevében üd-
vözte a koronaörökösöt és nejét,
hanem üdvözölte őket az osztrák-
magyar birodalom főrendei és kép-
viselői nevében. Ilyen méltóságokat
közjogunk nem ismeri. S igaza volt
Madarász József képviselő urnak, mi-
dőn kijelenté, hogy még a trón
iránt tartozó tisztelet sem tarthatja
őt vissza attól, hogy hazája iránti
kötelességét meg ne tegye.

Mert az ily apró hibák nagy
bajoknak szülőanyja szoktak lenni.
Ha ma, az ünnepélyek zaja el is
nyomja azt a visszatetszést, amit a
főpap emez incorrect nyilatkozata
okozott, mégis tiltakoznunk kell el-

lene, mert jöhet idő, jöhet alkalom,
midőn a szokás jogára, mint máso-
dik törvényre hivatkozva, töviről
hegyire bebizonyítják bécsi jóaka-
róink, hogy Magyarország tulajdon-
kép nem is Magyarország, — ha-
nem Ausztriának egy oly tartomá-
nya, mint Tiról, vagy a legujabban
annectált Bosnia és Hercegovina.

S ha látjuk, hogy az ország
első főpapja, mily kevés sulyt he-
lyez arra, hogy ne adjon lovat azok
alá, kik alkotmányunkat, s jogain-
kat az egységes monarchia szem-
pontjából különben is régtől fogva
a pokolba kívánják, — s a hol te-
hetik nyirbálják, — eszünkbe jut-
nak azok a régi jó idők, midőn a
magyar főpap, ha kellett fegyver-
rel is védte hazája alkotmányát,
nemzete szabadságát, függetlenségét.

Eszünkbe jutnak a későbbi
idők, midőn a magyar főpapok
egyik legkiválóbbja, jobbával Ver-
hőczy „Hármas könyvére” útve,
mondta szemébe az uralkodónak:
„Eddig elmelet felséged, tovább
egy lépéssel sem.”

Felmerül emléünkben az a
hazafias magatartás, melyet a ma-
gyar főpapság az elnyomatás korá-
ban tanusított a jogfosztó bécsi ud-
varral szemben, — s a mult ez
emlékeinek behatása alatt, mind
szilárdabb és szilárdabbá válik ke-
lünkben a hit, hogy Magyarország-
nak mihamarább függetlenné, ön-
állóvá kell lenni, különben meg-
szűnünk magyarok lenni saját ha-
zánkban.

Hentaller Lajos.

A képviselőház tegnapi ülésében
elnök jelentést tett az országos küldöttség
budai fogadtatásáról. Madarász József az
ez alkalommal használt és helytelen kife-
zések miatt szólalt fel. Tisza Kálmán minisz-
telnök és az elnök helyreigazító meg-
jegyzései az elnök jelentése tudomásul ve-
tetett. Ezután a ház tárgyalta az arad-
csanádi és a szatmár-nagybányai vasutak-
ról szóló törvényjavaslatokat és az előbbi
rövid vita után, melyben Láng Lajos elő-
adó, Horvát Gyula, Széll György és Végh
Aurél vettek részt, — az utóbbi pedig vita
nélkül elfogadta.

Baj van a margittai szabadelvű
pártban. Mint tudjuk, a multkor ott ki-
jáltották kormányparti jelöltül Baranyi
Ödönt, most pedig azt mondták ki, hogy
nem tekintik már jelöltnek, előbb, mi-
végleg határozósnak, meghallgatják még
a jelenlegi képviselő beszámoló beszédét.
Ne neked Baranyi Ödön! Pedig már meg
is köszönte a jelöltséget.

A konverzió. A 4%-os aranyjára-
dekra történt aláírások összegét mintegy
három milliárdra becsülik, tulhajtott szá-
mitás szerint.

Nagy-Károly, május 17. Folyó má-
jus hó 15-re volt kitűzve a kormánypart
részéről a képviselőfellejtetés iránt tartott
gyűlés, melyen Latinovics László jelenlegi
szolgabíró jelöltül fellejtetendő vala. De a
szolgabíró ur jónak látta a biztos bukás
elől Domahidi István háta mögé vonulni.

Visszautasítá Latinovics László a kijelölést,
mert Domahidi István — ugymond — je-
lenleg is képviselő és még nem számolt
be eddigi eljárásától. A kormánypart, ne-
vezetesen: Gönyey Gábor, Szabó József,
Hosvay László szörény megyei volt főjegyző
és Kaday Sámuel belenyugvással fogadták
a sisiphusi munkával megküzdni nem
vállalkozó jelölt lemondását, és kijelenték,
hogy még nem jött el a szabadelvűpárt
jelöltjének fellejtetése az idő.

A ref. zsinat ügye.

A tiszáninneri ref. egyház kerület
folyó hó 10, 11, 12-ik napjain tartotta
meg Miskolcra közgyűlést.

A nagyérdemű aggastyán, báró Vay
Miklós nyitotta meg a gyűlést, egy nagy-
lelki és értelmi erővel tanuskodó beszéd-
del. Az az eljenzés, mely e beszéd felol-
vasása után kitört, fényes bizonyosága an-
nak a rokonszenvnek, annak az igazi sze-
retetnek, melyivel az egész egyh. kerület
fogadnoka iránt viseltetik.

A társ-elnök, Kun Bertalan szuperin-
tendes, felolvasta az egyh. kerületben lévő
összes egyházaknak és egyház-hiveknek
történeti rajzát.

Ez a rajz az ősi egyh. kerülettől e
mostanáig terjed. Sok igen fontos adat
van benne. Szomoruan fontos az, hogy az
elzsegyenyedés nagy mérvet ölt az anya-
egyházakban s épen ezért sok ekklézsiá,
a melyik külön papot tartó anya-egyház
volt, kéri magát leány egyházzá tenni s
le akar mondani a külön paptartásról.

Örvendetesen fontos az, hogy a nép-
nevelés a legszebb lendületet veszi, hogy
az iskolába járás sokkal szorgalmasabban
történik mindenfelé, mint eddig.

Ezek után előterjesztette az elnökség,
hogy itt az ideje határozni a felett: vaj-
jon bemegy-e egyházkerületünk a zsi-
nattartásba, vagy nem?

Nagy és érdekes vitakozás indult
meg e kérdés felett. A függetlenségi párt
lelkes képviselői, Mocsáry Lajos,
Hegedűs László, Lükő Géza, Far-
kas József és mások nagy beszédek tar-
tottak. Kijelentették, hogy az iránt nincs
kétség, miképp alkotmányozó zsinatra szük-
ség van; csak az időt nem találják most
alkalmatosnak. Kivált Mocsáry egyenesen
és apró részletezéssel rámutatott azokra a
veszélyekre, a miknek elöbe nézünk, ha
most belemegyünk a zsinatolásba. Emlé-
keztette az egyh. kerületet arra a jele-
netre, mely a convent legközelebbi együtt
tanácskozása alkalmával a többség által
a kisebbség ellenében előfordult. Utalt a
kormány mindent összpontosító és a maga
igájába hajtó törekedéseire. Emlékeztetett
azokra a próbálgatásokra, melyek ujabb
időben a protestáns autonómia eszoritására,
kijátszására irányoztattak. Felhozta, hogy
ha mi önként fogjuk önkormányzatunkat
az alkotmányozó zsinat czége alatt fel-
adni: akkor azt visszavinni alig lesz valaha
módunk és alkalmunk.

Mind hiába! A kérdés feltétlenül,
hogy akar-e az egyh. kerület zsinatolni,
vagy nem: 33-an igen, a 14-en nem
mel szavaztak. Elhatározott ennek foly-
tán, hogy egyh. kerületünk folyó évi augusztus
hó elsejéig megválasztja egyházme-
gyénként a zsinatra küldendő 7 egyházi
és 7 világi követet. A zsinati költségek
az egyh. kerület pénztárából fognak fizet-
tetni. Mindenik küldött 5 forint napi-díjat
kap, az elnökök 10 forintot.

Viski.

Tisza debreczeni jelöltsége.

Hogy miként gondolkoznak másutt
Tisza azon lépéséről, hogy a 3-ik kerület
nyakára toltta magát, álljon itt két tekin-
télyes vidéki lap nyilatkozata.

A „Biharmegyei Lapok” így ír:
Telhat Tisza Kálmán ismét debreczeni

képviselőjét. Csak hogy nem abban a ke-
rületben, amelyben elbukott, hanem egy
más kerületben, mely hivatalnok kerület.
Nem az I-ben, hanem a III-ikban.

No biz ez nem valami nagy dicső-
ség, Tisza Kálmán, a szabadelvű pári ve-
zérére s a magyar miniszterium elnökére
nézve. Hat ha még oda számítjuk azt is,
hogy azt a III-ik kerületet már előre praepa-
ralták erre a célra.

Ilyen kerületben választatni meg Ti-
sza Kálmán, hol a kormány, ha akarná,
még Dinsziit is megválasztathatná, nem
csak nem dicsőség, de még elégtételszerzés
sem.

Tet-zett volna nekie magát föllép-
tetni az I. kerületben, ha ott megválaszta-
tik, azt mondjuk: respect, ez már dicső-
ség, ez már elégtétel.

Az „Aban-j-Kassai közlöny” következő-
leg nyilatkozik:

Tisza Kálmán megbukott három év
előtt Debreczenben. Nagy csapás egy mi-
niszter-elnökre nézve, ha törzskerület-
ben, melyet tízet óta mindig képviselt,
elvéssz a bizalom iránta, de emberi dolog,
mely mással is megtörténhetik.

Önézetes ember ily esetben csak
két dolog közt választ: vagy elhagyja
azokat örökre, kit ök elesaptak maguktól,
vagy adandó alkalommal ismételtén pályáz
a régi bizalomért.

Tisza Kálmán nem ugy tesz. Ő nem
tesz kísérletet régi kerülete visszahódítá-
sára Debreczenben, de örül, ha megvá-
lasztják Debreczenben. Igaz, hogy régi
kerületében választ a független polgári
elem; abban pedig, hol Tisza Kálmánt
léptetik föl, választ 300 állami hivatalnok,
kiknek nem szabad követni meggyőződés-
üket. De Tisza Kálmán csak a lát-
szat kell. Az ő tartiffai természete mege-
légszik azzal, ha irodalmi lakájai, esete-
ges megválasztása esetén — reméljük,
hogy e csapás még sem fogja érní a de-
rék Debreczent — kiállanak a piacra,
s urbi et orbi hirdetni fogják, hogy ime!
Debreczen visszatér a Tisza aklába.

Hol van itt a „noblesse oblige”-
eljárás?

A tasnádi választó kerület polgá-
raihoz.

T. polgártársak! Két országgyűlésen
voltam szerencsés már e derék kerüle-
tet függetlenségi elvek alapján képviselni
és ez idő alatt — serdülő fiatakorom óta
szívem egész hevével állott — ezen elvek-
ket, melyekért — fegyverrel is kezembem
— harcoltam, melyekért börtönt is szen-
vedtem — a törvényhozás termében szava-
mmal és szavazatommal támogatam.

S ha ez elvek iránt régebben — el-
lencim azon véleményére: „hogy ezek a
fiatalok sebesebb vérlüktesének kifoly-
lyásai” — gondolkodóva lehettem volna,
ugy ma már megöszült, — de felemelt
fövel mondhatom, mint mondtam is önké-
nek: hogy esakis ez elvek diadalra jut-
tatásától függ hazánk áldásos jövője —
boldogsága!

El van terjedve ez erős hit ország-
szerte s örömmel kel ismerem, miszerint
a tasnádi választó kerület t. polgárai
nagy többségének lelket is a meggyőződés
hatja át; mert hiszen minek is tulajdonit-
hatnám másnak azon megtisztelő lelkes
felkarolást? melylyel igénytelenséget a
jövő országgyűlésre képviselőül ismét ki-
jelölni méltóztattak.

En a felajánlott jelöltséget — távol
minden nagyvártyástól — egyszerű pol-
gári kötelességből elfogadtam, melynek
alapján ujból öszinte nyílt fogadást teszek
önöknek: hogy e kötelességet Magyarország
állami önállósága és függetlensége
érdekében jövőre is egész lelkiismeret-
teljesítendém.

Teszem ezt azon határozottsággal,
melyet szeretett hazánk: a család, az

Mindenféle friss töltésű
ásvány-
és
gyógyvizeket,
lenkenczébe (FIRNEIS)
törött festékeket,
LENOLAJAT,
LENKENCZÉT,
mely könnyen szárad, legkitűnőbb
és gyorsan száradó
SZOBALAGOT,
valamint
frankfurti eczet-essencziát
ajánl
Varga Lajos.

500 drb

szép kifogástalan cigarettet lehet
könnyen készíteni minden órában az
én, a cs. k. dohánygyárban is hasz-
nálatban levő

CZIGARETTLI

gépecskémme,

mely 3-4 dból, esinosan készitve. 3
féle alakban, (vékony, közép, vastag)
különbőség nélkül. darabonként
használati utasítással 65 krajczárért
kapható.

Czigaretelli papírjaim, szintén 3
féle nagyságban, csak a valódi fran-
cozia „Le Houblon” papirból
kóstál:

Sima 1000 drb — 50 kr.

„ „ „ arany nyomással 1.10 kr.

Szopókával, sima 1 carton
500 darb 1.05 kr.

Szopókával, és arany nyom-
ással 1. carton 500 da-
rabbal 1.50 kr.

Megrendelések eszközöndök le-
vel útján utántétl vagy az összeg be-
küldése mellett.

Nagyban árlengedés.

Raktára a CAWLEY & HENRY

francozia cigarett papir és gépecs-
kének

WLACH ALBERT,

Bécs, II. Pratersrasse, Nr. 18.

Ecke der Asperngasse, Hotel Európa.

(148.)

egyéni jölt, a szabadság és a jövő szent nevében minden igaz fiától elvár.

Teszem lelke azon meggyőződésével, hogy miként veszünk, pusztulunk kell, hacsak az önálló nemzeti politikáját, mely partunk törekvésének főcélja, — érvényre nem juttatjuk.

T. polgártársak! Elborul a honfibel, ha rá gondol azon borzasztó következményekre, melyeket a kormány és partja előidézett az által, hogy önálló nemzeti politikát nem követett!

Ennek tulajdoníthatom azt, hogy nem látam hat éves képviselőselem alatt egyetlenegy oly fontos intézmény létrehozása iránti komoly törekvést e kormány és partjának, mely arra lett volna irányítva, hogy Magyarország érdekeit hathatósan előmozdítsa.

De keserűséggel tapasztaltam, hogy mind azt, mi Magyarországra hátrányos és mi rövid időn ennyire vezetessé lett — kisebbben levő párunk hatalmas és czafolatlanul hagyott érvei ellenére — szantóbbeségénél fogva könyörtelenül vitte keresztül s emelte törvényerőre.

Mellőzve nagyon sokat az érdekeinket sértő mivéletekből, csak néhányat sorolok itt fel, — ilyenek:

Az idegen gabona vámfizetés nélküli behozatalának megengedése, a közös vám felállítás. Az osztrák-magyar bank létesítése, Bosznia elfoglalása.

Hogy az osztrák tartományoknak szüksége volna Boszniára — alig hiszem, hanem hogy Magyarországnak nincs szüksége rá, — azt bizony tudom, mert pénze — állami kiadásainak fedezésére — sineg elengedő, annál kevésbé lehet arra, hogy magának idegen elemű ellenségeket penzen szeressen.

E foglalás hát — minden józan gondolkodó szerint — csak Bees hatalmi körének elege nem karhözható és a nép véres verejtékét felemesztő kiterjesztése érdekében vitetett keresztül, melynek a kormány és partívei ily kepen váltak eszközeivé.

Az ilyen eljárás és eként okozott meddő kiadások szűlték aztán, hogy a kormány és partja behozta és megszavazta az ország bosszantására és zsarolására és a hadmentességi terhet, a petróleum, cukor, kávé, sör fogyasztási adókat.

De nem folytatom tovább azon romboló mivéletek felsorolását, melyekkel a kormány és partja az állami pénzügyeit a bukás szelére vezette, melyel az adópráskolások alkalmazása mellett sem képes az ország kiadásait masként, — mint költősségek kamatainak fizetését is csak új adósság csinálással eszközölni és melyel Magyarország gazdaságát kereseti forrásait elzárta, iparát, kereskedelmét elsorvasztotta és a tarsadalmat minden osztályának megéltetését — az adók végtelenségig fokozásával kérdésessé tette.

Tudja és érzi ezt széles Magyarországon mindenki, mutatja ezt a minden

irányban pusztulást és koldusságot jelző elszenvedő tapasztalás, melynek keserűségét tanította meg az országot arra, hogy most csak egy főtörökést ismerjen és hogy az egész ország, mint egy ember egy jelszót hangoztasson „a kormány és partjának a legközelebbi választáson leendő megbuktatását.”

Tasnád választó kerület polgárai nagy megpróbáltatások közt a közjó iránti hazafiúi kötelesség teljesítésében mindig kitűntek, lehetetlennek tartom, hogy ez országos áramlattól elmaradjanak, hogy az ország ügyét most veszni hagyják.

A kormány és partívei tudják, hogy romboló gazdalkodásukat megsekkolta a nép és szavazatával — a közelebbi választáson — veget akar vetni uralmuknak, azért mindent elkövetnek, miszerint hatalmukat megtarthassák s az országot végveszélybe dönték.

T. polgártársak! Nagy érdekek vannak kockán! Nem kevesebb, mint az a kérdés: Megmentsük-e Magyarországot a végpusztulástól, vagy elveszti engedjük?

Pentársuk-e a haza érdekeit könynyeden eljászó-idegen érdekeket támogató kormányt és partját, vagy mint hűtlen sárarokat az ügyek kezelésétől eltávolítsuk?

A haza nem kér polgáraitól áldozatot, csak becsületet, hogy mindenki vegye hazafiasan fontolóra az ország és saját helyzetét s ebből merített meggyőződése szerint teljesítse a választásnál legszentebb kötelességét és úgy szavazzon, a mint érezi!

A ki hazáját ily veszélyben elhagyja, vagy annak nyomorát befolyásával még elősegíti, az nem méltó a hazafi névre s nem is várhatja isten áldását!

Szongoth Jakab,
képviselő jelölt.

A külföld.

A francia kamarából. Bardoux tudakolja indítványát: a megyénkinti szavazás újból behozatalát.

Gambetta védelmezi a megyénkint való szavazást és visszautasítja a vadat, hogy díszvágyú czélok után törekssék. Sonase gondolt arra, hogy a végrehajtó hatalom hatáskörét megszorítsa. A megyénkint való szavazás szelesebb alapon engedje az országot megkérve, míg a kerületek szerinti választás minden reformot lehetetlenné tesz. Meg van győződve, hogy a megyénkint való szavazás elfogja nyomni a korrupciót és megvesztegetést, melyek a kerületenként való szavazás következményei. Ma a fölött kell dönteni, vajjon a köztársaság meddő vagy termékeny akar lenni. A kerületenkint való szavazás némi korlátozással újból helyreállítja a régi választási cenzust és kizárja a munkásosztály képviselőit a parlament-

Igy került Szantai . . . i-re. Itt kevés ösmeretiséget szerevez a legnagyobb szorgalommal fogott a dologhoz, s pár év alatt annyira megkedvelt s tisztelt ügyvédé vált, hogy szerencsésnek érezte az magát kinek perében ő lehetett ügyvédje.

Azon kis birtokot mi Nádteiken atyjáról maradt, eladta, s a helyett itt vett egy esinos házat hol most is lakik.

A kis Gizellát a legnagyobb figyelemmel neveltette, tíres óráiban maga is szüntelen vele volt.

Lassankint egykori szerelmét csaknem egészen feledte, néha emlékezett arra de már ez emlék nem okozott fájdalmat, folytonosan jókedvű volt: mondhatni új ember volt belőle.

A kis Gizelle mind testben mint lélekben gyönyörűen fejlődött, s egyszer csak arra a tapasztalatra jött Sandor is, hogy nem kis leány az már többé hanem a legszebb tizenhét éves hajadon.

S midőn egyszer Szantainé felhozta, hogy ides tova Giza férhez is megy Sandor olyan valami fájdalmat érzést érzett szívében, hogy majd össze rogyott, s lassanként rá jött arra az érzésre, hogy az nem más mint hogy ő fogadott leányát szereti.

Megborzadt ez érzéstől, eszébe jutott Róza. Ki tudja itt is nem fog-e úgy járn.

De nem járt; — mert nem sokára Szantainé kimondhatatlan öröme Gizellét mint menyét ölelte kebelére.

A kedves leánya Sandor iránt mint gyermek a legrajongóbb szerelmet érezte. Az esküvőn még Romházi gróf és

ből; fegyver a vezető osztályok kezében, melyek a kormányt monopolizálni akarják. Gambetta azt mondja tovább, hogy minden polgárnak a vezető osztályok egy részét kell képeznie és ez csak a megyénkint való szavazás által érhető el. Az eszmény, a választási kollegium abszolút egysege volna. Olyan intézményt kell tehát alkotni, mely leginkább megközelíti ezt az eszményt. A képviselő és a választók közti uralkodó benső viszony üdvös lehet, ha a választók független érzelműek és megvesztegethetlenek; ez azonban nem gyakori eset.

A megyénkint való szavazása kisebb-segk képviselőt lehetősé teszi, mert a választóknak a legnagyobb szabadságot adja és a választásnak legegyszerűbb módja

erre az általános érték berekesztik. miután a titkos szavazás indítványát előterjesztették, elnök kijelenti, hogy névszerint és titkosan fognak szavazni ama kérdés fölött, vajon a kamara el akarja-e fogadni a megyénkint való szavazást a részletes tárgyalás alapjául. A kamara 243 szavazattal 235 ellenében elfogadta Bardoux indítványát, a részletes vita alapjául, továbbá 245 szavazattal 205 szavazat elvetette a Gambetta által ellenzett elhalasztási indítványt és a részletes tárgyalásnál nagy többséggel elfogadta az egész javaslatot.

A helyzet Muszkaországban.

A nihilisták és a császár.

A nihilistákat a legborzasztóbb üldözések sem képesek elhalgattatni. Legutóbb is egy levelet talált a császár szobájában, melyben meghívják — temetésének orára.

Zsidóüldözés.

Minden zsidó házban egy orosz katonára örködik, kit a zsidók tartoznak fizetni, Kievből minden gazdagabb zsidó és keresztény család emelnek, Kievből atól feinek, hogy maj. 23-an borzasztó vérengzés fog történni, miután akkor egész Oroszországból érkeznek bucsujárók az ottani híres orosz templomba.

Odessában e hó 16-an esti 6 órakor zsidó-lajsza tört ki, melyet azonban elfojtottak.

Berditsevből újabb zsidóüldözésről érkeztek hírek, melyek szerint számos ház, zsinagogák és aruraktarak elpusztítottak vagy legettettek. Több mint 20,000 zsidó menekül az osztrák határok fele.

Varsó mindazon városrészeiben, ahol a zsidók laknak, éjjel-nappal katonai őrség van. A rendőrség különösen felügyel a munkásokra, a kiket, úgy látszik, a külföldi agitátorok izgatnak fel. A kath. templomokban a lelkészek beszédet tartottak, melyben a hivatkozott arra intik, hogy ne vegyenek részt a zsidók üldözésében.

A vasúti indóház körül majd minden ház leromboltatott. Az üzleti csarnok he-

neje is jelen voltak, s midőn az látta a Sandor szemében a boldogság tüzet égni felre huzta s fülebe sugta.

— Ugye Sandor be telt jóvendőlésem, hogy ön még boldog lesz!

Sandor nem szólt, hanem megszorította a gróf kezét, s szeméből egy oda löpött könnyet tört ki, de e könnyet a boldogság érzete hajtja oda.

Szantai ezután még tekintélyesebb ember lett, s általános becsülés tárgya volt, s innét magyarázhatjuk meg, hogy x-megye föggyesze lett.

Boldogsága még növekedett midőn egyszer arra öbredett fel, hogy házában gyermek sírást hallott.

Boldogságát később csak az zavarta meg, hogy jó anyja kitől már az idő eljárt — rövid szenvedés után meghalt.

De volt a ki fájó szívét megvigasztalja: neje s kis fia.

Ez volt a Szantai Sandor multja a husz év alatt . . .

Most tehát térjünk elbeszélésünk további folyamára.

Berkési Elek.

Olvasóim talán még fognak emlékezni Berkési Elek nevére felhoztuk őt mint Berkési Gusztii nagybátyját.

Berkési Elek azon megyében lakott hol Szantai megtelepült, nem igen messze i-hez hol szép rendezett birtoka volt. S Elek báró nőten maradt.

Ő általában tisztelt tekintély volt, komoly jó gondolkozasu férfi, bár megjelent is tekintélye volt s becsülték mint gazdag de azért nem tukar mágnást.

Semmiféle hivatalt nem vállalt el; egyedül a megyében lévő rögtön itélő bi-

lyiségében mintegy 200 gyermek helyeztetett el; a zsidó lakosság többi része a szabad ég alatt títli az éjét.

Zavargások Pétervároton.

Pétervárt zavargások kezdődnek. A nép a császár legutóbbi manifesztuma miatt fel van habérodva, a Lorisz Melikov lemondása miatt kétségbe van esve s Jészé Heifman hallatlan kinszása miatt el van borzadva.

A kivallatásnak eddig ismert összes neveivel nem tudták Jészé Heifmant vállaltára bírni.

Jészé Heifman asszony, mint az özszeesküvők helyiségének gazdasszonya, sok mindent mondhatott volna a rendőrségnek, de egy szót sem arult el.

Az orosz rendőrség pokoli eszközökhez nyúlt. Jészé Heifmant börtönében tréfából felakasztották, hogy megijelje ki végeztetését. Pár pillanatnyi kinszás után ismét életre hozták.

Nihilisták.

A pétervári hatóság febr. 28-an arról értesült, hogy még a mult év nyarán az elhalt császár eilen elkövetendő merénylet céljából, a Katalin-esatornán át vezető hid alá dynamittal töltött aknákat tettek.

A büntettes vallomása és a márcz. 18-an megejtett vizsgálatok bebizonyították, hogy a hid alatti tényleg akna volt, a mely közel egy kilogram dynamittal volt töltve. Május 19-en egy női fogtak el, ki vonakodott megnevezni lakását.

Május 18-an a podolj-utca 42 sz. a. ház kapusa azt jelentette, hogy a 31. sz. lakosztály lakói eltűntek és a jelzett időben az egyik lakót ismertem meg, ki több női személyvel és férfival lakott a házban.

A lakosztályban titkos nyomdát találtak, a melyen a legutóbbi forradalmi felhívásokat nyomták. Május 17-en egy munkás lakásán 6 egyent fogtak el, kik felforgató czélok miatt jöttek össze.

A fővárosból.

A kiváncsi vidéki közönség, mely az utcákat előzőn, egy sajátos jelleggel bír: a nemesség, az ugynevezett vidéki gentry, mely eddig előjött az ilyen parádéknál, nem látatott sehol, az nem jött el, hanem iparosok, vidéki polgáremberek öttek nagy számban.

Bar ez az elem nem pazarol, mégis igen felugrott mindennek az ára. Egy alak 30 ft volt, helyek a tribune-okon nem voltak kaphatók. Egy berkocsi egész napra 25 ftba kerül.

De mind e nagy tömeget, mely pénzt ilyen boldonságra kész kiszorítani, mégsem a lekésedés, hanem csak a pusztá kiváncsiság hozza össze.

Igazán mesés, hogy az emberek mily neveltséges kíváncsiak.

A legmulatságosabb példa erre, hogy sokan a bécsiek közül is eljöttek (kivált

roság elnökségét tudták nagy nehezen résztolni.

Elek báró sokat hallott öcse könynyelműségéről, nem sokat törődött azzal mint eddig míg egyszer fülebe nem ment, hogy Gusztii már az ő bórere is tetemes adósságot csinált.

Ez az öreg legényt egészen feldühösíté.

Arra számít hát az én kedves öcsém, hogy vagyonomat mint legközelebbi rokonom örökölni fogja! hohó! nem vagyok én még halál révén bár az 50 évet ataladtam, de még tud éhelték téged kedves szeretett öcsém abból ugyan nem eszel!

Igy dult tult a öreg ur magában napokig, s gondolkozott azon, hogy jász-hassa ki öcsesét e legérzékenyebben.

Végrenkeletet tett: pénzt jótékony czélokra hagyta, s birtokát legtávolabbi rokonaira, kiket csak hírből ismert, de mindegy volt neki akárki csak Gusztii öcsese ne legyen az örökös.

Még az is megfordult agyában, mire soha nem gondolt eddig egész életén át: — hogy megönsül.

Hanem e tervéről mégis le telt, nem volt barátja az asszonyoknak.

Lassanként aztán feledni kezdte öcsét s ha felhozódott az, csak mosolygott.

Egykor Pestre ment, miután itt pár hetet akart tölteni, felkeresett néhány régi ismerősét.

Egy társaságban felhozódott előtte Sebesi Róza grófnő, s mondták neki, nem ösmeri-e e hölgyet?

(Folyt. köv.)

asszonyok) hogy lassák a fejede

Igazi lelkes zonyos chablon keiben. De a hűdvözik a fejétökzódást aral

A bomba kor türelmetlen tárt megnyitása s a pénztár me ség zugolódni sokára Kramm a pénztár ajtait a szobába lépet rult szeméi elden fel volt nyitva s turesen Anna a földön sebből kiomlott a szerencsétlen két orvos, beh hogy a sebesül. Azonnal hóték, s a budai

Katser A felnőtt leánya szolgál a Dunakásán a nő n vallotta, hogy dulása után ké lépett be az irök mint a gör. Bécsből jöttek Meg is kezdtek pénzt kérték, asztalra. E pi iszonyu esapm vesztette eszmét történt vele. A a tettesek a el; azután elra firtayi készpénz forint értéket

.Gott er Budapestig — mason a — G zonyban mido trónörökös par ták, a nép ren gát. Bezzeg tet a magyar trón osztrák nó!

Rebellis megtörtént. A mával a duna 49-iki honvéds honvédek a B zászloja állatt — a zászlor a melynek egyik honvédség. — tételt követel véget két osz véd tartá, s go tételről.

Schwarz hatvan-utcai a melyen a fe Bécsben bizony maganemberné gyar nemzeti zeti kaszinó, a a fekete-sárga lasással tüntet

Mije va fogadása alkal litotta Krassó a ki nem volt .Mije van örökös. Egy felelt Asbóth.

Czilinder szakadása föl mely keletkez gaminok a me József főhercz a tolongást és hogy nyomják vas rendörök goltak, míg a állt egy-két nagy garral. E

A diszme ezek közül dis koesi volt egy a tavalyi ünne

ben. Ilyiségben mintegy 200 gyermek helyeztetett el; a zsidó lakosság főbb része a szabad ég alatt tilti az éjrt.

Zavargások Pétervároton.

Pétervárt zavargások kezdődnek. A nép a czár legutóbbi manifesztuma miatt fel van habordva, a Lorisz Melikov lemondása miatt kétségbe van esve s Jézse Helfman hallatlan kintzása miatt el van borzadva.

A kivallatásnak eddig ismert összes neveivel nem tudták Jézse Helfmant vallatásra bírni.

Jézse Helfman asszony, mint az összes esküvők helyiségének gazdasszonya, sok mindent mondhatott volna a rendőrségnek, de egy szót sem árult el.

Az orosz rendőrség pokoli eszközökkel nyúlt. Jézse Helfmant börtönében trefából felakasztották, hogy megizelje kivégzését. Pár pillanatnyi kintzás után ismét életre hozták.

Nihilisták.

A pétervári hatóság febr. 28-án arról értesült, hogy még a múlt év nyarán az elhalt czár ellen elkövetendő merénylet céljából, a Katalin-esatonán át vezető hid alá dynamittal töltött aknákat tettek.

A büntettes vallomása és a márcz. 18-án megejtett vizsgálatok bebizonyították, hogy a hid alatt tényleg akna volt, a mely közel egy kilogramm dynamittal volt töltve. Május 19-én egy nőt fogtak el, ki vonakodott megnevezni lakását.

Május 18-án a podoli-utca 42 sz. a ház kapusa azt jelentette, hogy a 31. sz. lakosztály lakói eltűntek és a jelzett időben az egyik lakót ismertem meg, ki több női személyvel és férfival lakott a házban.

A lakosztályban titkos nyomdát találtak, a melyen a legutóbbi forradalmi felhívásokat nyomták. Május 17-én egy munkás lakásán 6 egyéni fogtak el, kik teiforgató ezélok miatt jöttek össze.

A fővárosból.

A kivánsi vidéki közönség, mely az utczákat előzőnli, egy sajtóságos jelleggel bír: a nemesség, az ugynevezett vidéki gentry, mely eddig előjött az ilyen parádéknál, nem látható sehol, az nem jött el, hanem iparosok, vidéki polgáremberek öttek nagy számban.

Bar ez az elem nem pazarol, mégis igen felugrott mindennek az ára. Egy akna 30 ft volt, helyek a tribune-okon nem voltak kaphatók. Egy berkocsi egész napra 25 ftba került.

De mind e nagy tömeget, mely pénzt ilyen bolondságra kész kiszórni, mégsem a lekesedés, hanem csak a pusztá kivánsiság hozza össze.

Igazán mesés, hogy az emberek mily neveltséges kivánsiak.

A legmulatságosabb pölda erre, hogy sokan a bécsiek közül is eljöttek (kivált

rosság elnökségét tudták nagy nehezen reá tolni.

Elek báró sokat hallott öcse könynyelműségéről, nem sokat törődött azzal mint eddig míg egyszer fülébe nem ment, hogy Gusztai mar az ő bórere is tetemes adóságot csinált.

Ez az öreg legényt egészen feldühösíté.

Arra számít hát az én kedves öcsém, hogy vagyonomat mint legközelebbi rokonom örökölni fogja! hóhó! nem vagyok én még fiatal réven bár az 53 évet atahadtam, de még tud éhietek téged kedves szeretett öcsém abból ugyan nem eszel!

Igy dult fult a öreg ur magában napokig, s gondolkozott azon, hogy játszassza ki öcsését e legérzékenyebben.

Végrendeletet tett: pénzt jótékony célokra hagyta, s birtokát legtovábbi rokonaira, kiket csak hírből ismert, de mindegy volt neki akarki csak Gusztai öcsése ne legyen az örökös.

Még az is megfordult agyában, mire soha nem gondolt eddig egész életén át: — hogy megnőtül.

Hunem e tervéről mégis le tett, nem volt barátja az asszonyoknak.

Lassanként aztán feledni kezdte öcsét s ha felhőzött az, csak mosolygott.

Egykor Pestre ment, miután itt pár hetet akart tölteni, felkeresett néhány régi ismerősét.

Egy társaságban felhőzött előtte Sebesi Róza grófnő, s mondták neki, nem ösmeri-e e hölgyet?

(Folyt. köv.)

asszonyok) hogy még egyszer itt is lassák a fejedelmi lakadalom lefolyását.

Igazi lelkesedés nincs sehol, csak bizonyos chablonszerű, hirlapok vezérekükében. De a hirlapok is, bár mindnyájan üdvözlik a fejedelmi párr, bizonyos tartózkodást árulnak, el s áradozás nincs.

A bomba-téren tegnap d. u. 1 órakor türelmetlenül várta a közönség a pénztár megnyitását, már a hajó is közeledett s a pénztár még sem nyílt föl. A közönség zuglódni kezdett. Megérkezett nemesség zuglódni kezdett. Megérkezett nem sokára Krammer gőzhajózási tisztviselő is, a pénztár ajtaját erőszakkal fölnyitvatván, a szobába lépett, hol iszonyu lárvány táruult szeméi elé. A pénztári szobában mind fel volt forgatva, a pénztári főök den fel volt forgatva, a pénztári főök nyitva s turesen s a pénztárnoknő Kaiser Anna a földön vérebén fektűt. A több sebből kiömlött vér egész tőcsát képezett a szerezésen körül. A rögtön előhívott két orvos, beható vizsgálta után constatálta, hogy a sebesült bár alig lélegzik, de még él. Azonnal hordozható kosárba helyezték, s a budai vizvárosi lakására vitték.

Katser Anna 47 éves, özvegy, két felnőtt leányának anyja, s már 20 év óta szolgál a Dunagőzhajózási társulatnál. Lakásán a nő némiképp magához térve azt vallotta, hogy a délután 1 órai hajó elindulása után két elegánsul öltözöködött ur lépett be az irodába s azzal állt elő, hogy ök mint a gőzhajózási társulat küldönei Bécsből jöttek a pénztár revidálására. Meg is kezdték a revidálást, majd a készpénzt kérték, melyet a nő eléjük tett az asztalra. E pillanatban az egyik idegen iszonyu csapást mért arczába, mire ő elvezette eszméletét s nem tudja, hogy mi történt vele. Az orvosok azt állítják, hogy a tettesek a nőt chloroformmal kábították el; azután elrabolták a mintegy 50—61 ftnyi készpénzt s a jegyeket, melyek 3000 forint értékét képviselnek.

Apróságok.

"Gott erhalte." Az udvari vonatot Budapestig — sőt ott is — minden állomáson a — Gott erhaltevel fogadták. Pozsonyban midőn a vonat megérkezett a trónörökös párral, s a Gott erhalte huzták, a nép rendkívül hidegen viselte magát. Bezzeg trónörökösök fogadtatásakor az osztrák nóta! Hiába, loyális nép vagyunk.

Rebellis loyálisok. Furesa, de megtörtént. A királyi bevoulása alkalmával a duna balparti oldalán az 1848—49-iki honvédség is fel volt állítva, az öreg honvédek a Brauczykó mellett vívott csata zászlója alatt (vöröskásmir) vonultak ki, — a zászlóra széles vörös szalag volt kötve, melynek egyik részén: "Az 1848—49-iki honvédség", — a másikon "Erkölesi elégtételt követel" felirat állott. A szalag két végét két öszbevegyült 1848—49-iki honvéd tartá, s gondolkozott az "erkölesi elégtételről."

Schwarzgelb. A nemzeti kaszinó hatvan-utczai háza az egyetlen Budapesten, a melyen a fekete-sárga zászló díszleg. Bécsben bizony az osztrák testületnek vagy magánembernek sem jutott eszébe a magyar nemzeti zászlót kintzni, de a nemzeti kaszinó, magyar magnások gyűlhelye, a fekete-sárga zászlóval s az osztrák duplasassal tüntet.

Mije van? A megyei küldöttségek fogadása alkalmával a királyi megszólította Krassó megye egyik deputációt, a ki nem volt más mint Asbóth János. "Mije van önnek?" kérdezte a trónörökös. "Egy köpenyem, fenséges ur!" felelt Asbóth.

Cilinderek betörése, kabatszárnyak szakadása föl se tűnt abban a zavarban, mely keletkezett, midőn a sorfalat képző gaminok a menet után kezdték iramodni. József főherczeg aggodalmas arccal nézte a tolongást és intett a lovas rendőröknek hogy nyomják vissza a tömeget. De a lovas rendőrök csak csöndesen tovább lovgoltak, míg a budai vároddalon, ahol alig állt egy-két ifju, közből rebentettek nagy garral. Ez a valódi vitézség!

A diszmenethen 79 kocsi vett részt, ezek közül diszkocsi volt öt, magyar diszkocsi volt egy. A többin még ott száradt a tavalyi ünnepélyesség sára.

Eljenzés nem igen volt hallható. A nagy közönség kalapjával integetett, kenedőjét lobogtatta; de nem éljenzett. József főherczeg erre megjegyezte: "Mégis csak büszke nemzet a magyar. Üdvözlét is mily méltóságtelejes nyilváníta."

A hirlapírók Thaisz Elektől minden hová érvényes belépő-jegyeket kaptak. Egy ily jegyet valaki négy helyen egymás után bemutatván, mindíg azt kapta válaszul: "Ezzel mindenhol megjelenhet, csak — itt nem!"

UJDONSÁGOK.

* Iparosaink közül mindazokat, kik az aug. hóban tartandó iparműkiállításra bejelentési iverkek bármik ok miatt nem bírnak, figyelmeztetjük, hogy ilyen iverket bármikor kaphatnak az iparos ifjuság egytelének elnöke Huber József urnál.

* A műkedvelő előadások eiseje mához egy hétre lesz a színházban. A közreműködő urak és hölgyek nagy buzgalommal tanulják szerepeiket, s legközelebb már a próbák is megkezdődnek.

* A nagyerdei kutba ugrott tegnap délután egy izraelita leány. A szerencsétlen mintegy 18 éves lehetett. A kut rendkívül mély vize eltemette s csak holtestét huzhatták ki. Hogy mi indította e borzasztó lépésre, nem tudni.

* Különös. Egy biztosító-társulat vidéki ügynökei a társulatnál házaikat biztosították. S a biztosított épületek másnap — leégtek. A társulat a kart megfizette. Különös, hogy a biztosított épületek már másnap leégtek, — ámbar a szerencsétlenség előre nem tudható.

* Kutyaör. Veisz Tivadar pozsonyi gyáros magyar nemességet kapott. Hogy miért? nem tudni.

* Hát ez? Egy vidéki lapból olvasuk, hogy Miskolcz felől egy "törpe kutyá, majom — és kecske — társulat" tart Debreczenfelé. Igazgatója Bernhardt; a "társulat" itt satrat akar útui nehány napra.

* 1000 forintot bocsáott ez idén is a vallás- és közoktatásügyi nagyméltóságú miniszterium az országos nemzetgazdasági egyesület rendelkezésére azon kijelentéssel, hogy e pénz kisorsoitassék azon tanítók között, kik osztályaikban az iskolai takarékpénztárt ez idén is kezelték, vagy azt meghonosították.

* A nagyerdei fürdőben a nők részére ezután szerdán és pénteken a gőzfürdő nemcsak délelőtt, hanem délután is, s így egész napon nyitva tartatik.

* Vizszivattyu. Az önkéntes tűzoltó egyesület vizszivattyuja, mérsékelt díj fizetés mellett, kutak stb. tisztítására a közönség rendelkezésére áll. — A készülék ma rendkívüli eredménnyel működött a nagyerdei kökut vizének kiszivattyuzásánál.

* Most vagy soha! Soha jobb idő nem lehetne szőlő palánt örökítésre, mint a jelenlegi; azért a ki teheti használja fel az alkalmat és javítsa ki a hiányos szőlősorokat, most midőn oly nedvdus a talaj.

* Isten csapása. Folyó hó 17-én, kedden délután 4 órakor nagy jégeső volt Saptól elkezdve az alsó Sárreuten. A zivatar dörgés és villámlással vonult tova. A vetéseken, a jéggel elegy eső következtében sok helyütt egy lábnyi magas víz lett.

* A Magyarai testvérök zenetársulata, holnap délután a nagyerdei fürdő udvarán fog működni.

* Lászy Vilmos színtársulata, mely jelenleg Egerben köztetszés mellett tart előadásokat, a nyári időben át Ungváron szándékozik nehány héten át előadásokat tartani. A társulat jeles drámai s operette erőkből áll, s az operette előadásokat főképen az fogja élvezetessé tenni, hogy Lászy ezekre saját zenekarát is oda fogja hozni.

* A "Vasárnap" című vallásos irányu lap utóbbi száma következő tartalommal jelent meg: Áldozó esőtörtökön, 64. lap. Az áldozó esőtörtök, Czelder Márton; 65. 1. Egy tanító szavainak hatása. Benyhay Benjamin. 65. 1. Viharos tengeren. Benkö István. 72. 1. Földünk elmúlása Borsodi. 78. 1. Kortés világban. Tomka Károly. 77. 1. Bibliaválasai kalauz. 78. 2. Apróságok: Nehány szó a gyermekek figyelmzéséről. A legregibb iparágak Sirbeszed. Isten hatalma a gonoszság felett. Minden gondotokdó rá vérsétek. 79. lap.

* Lapunk mult havi valamelyik számában a mályi-i bíró története czímen egy állítólagos gyilkosságú esetet közöltünk. Meggyőződünk róla, hogy e hiralapítalans, s az téves értesülés folytán jött a lapba, de sérteni senkit sem akart.

* A Széchenyi-utczai kertben egy

szőlő csinos lakóházzal, szobákkal és melléképítményekkel e nyárra magán használatra bérbeadó. Ertekezhetni kiadóhivatallunkban.

* Lefoglalt hirlap. A gyulafehérvári kir. ügyészség intézkedése folytán a Gyulafehérvárt megjelent "Fortschrift" című német lap egy politikai cikke betiltotta. A folyó hó 13-án a gyulafehérvári törvénytörvényeknél megtartott végtárgyaláson nevezett lap kiadója 100 ft bírságra ítéltetett.

* Kuriózum. A szarvas-mezőrti szárvasut igazgatósága visszael az utazó közönség bizalmával. Ugyanis III osztályu kocsi helyett olyan kocsiába ültetik a publikumot, melyekre szép fehér betűkkel reá van pingálva, hogy "Für 6 Pferde." Egy ily kocsiába 36 utazó embert dugnak.

* Szerencsétlenség. E hó 7-én a Héjjasfalvának menő vasuti vonalon a mozdony Tóth József őrt annyira összetörte, hogy 48 óra múlva meghalt. A szerencsétlenség ugy történt, hogy Tóth a lámpagyújtással elkésztet, szaladt a korlát felé, de megbotlott, elesett, a vonat elérte s összezúzta, Tóth rendkívül lelkiismeretes s pontos vasuti őrvolt, s főnökei igen kedvelték. Szerencsétlenségének saját mondanása szerint, önmaga volt az oka.

* Bismarck leégett. Nem nagy, de mégis szenvedett kárt a tűz által. Mult vasárnap délután a Szászerdőségekben levő birtokán az erdőben tűz keletkezett, mely dáczára a gyors segélynek, mégis négy óra hosszáig pusztított és tönkre tett körülbeltül kétszáz holdnyi erdőséget. Hogy mi okozta a tüzet, nem tudni, de az esetet mégis felakarják használni a szocial-demokraták ellen, mert a loyális német mindentűt ilyet szimatol.

* Vasuti baleset. Kedden délelőtt Miskolczon egy pórnó éltel vívén a vasuti tötéssnél doigozó fiának, a sinen készült keresztül menni, — az iszonyu sebességgel érkező vonat a szerencsétlen nót maga alá temette — s tagját szétzúzta. A gépész megette ugyan a kellő intézkedéseket — de a vonatot nem lehetett megállítani s a szegény nő szintén annyira megdermedt az ijedségtől, hogy nem volt képes menekülni.

* Tanuló felvétetik. Egy jó házból való ifju, Kadarasz Violand ur ezukarszárnyában (nagy-csapó-utca) a gyógyszerár (mellett) barmely perezbén tanuloui felvétetik.

A fővárosi ünnepélyek.

(Külön tudósítónktól.)

(H. P.) Az illumináció nagyszerűen sikerült. Részletezni szépségét e becses lapok stük keretében nem lehetséges, azért csak annyit róla, hogy nemcsak az előbbi tudósításokban jelzettem illuminált házak és terek emeiték az éji ünnepély szépségét, de voltak olyanok is, melyek rögtönözve díszítettek fel és világítottak ki.

Tegnap volt a fővárosi nászajándék átadásának napja és a vidéki, megyei és különböző intézetek küldöttségének elfogadása. Már 9 óratól kezdve egymást érte a sok díszfogat, és nyögött alattuk a lánözhibid szilárd alkotmány. A koronázás óta nem volt annyi díszruhás magyar a várkastélyban, mint tegnap. 1800—2000-ra tehető körülbelülleges számuk. Az öt elfogadó terem zsúfolva volt, és csak nehezen sikerült Szapáry gróf Pestmegye főispánjának annyi helyet szorítani a középen, hogy a koronaörökös pár átvonulhasson azon. Nehány perczel 11 óra előtt adta meg a jelt Endrődy S. gr. főudvarmesteri helyettese hogy a fens. pár jön. Szünni nem tudó éljenzések között lépett be karöltve az ünnepelt pár, Pálffy gt. Bombellesafly udv. mestere, Tisza Kálmán, Szapári Istv. gt. Nosticz főudv. mesternő és két más palota hölgy kíséretében.

Rudolf magyar huszár tábornoki egyenruhájában, Stefania pedig magyar díszruhájában jelent meg. Rózsaszínű seleyem 4—5 méter hosszú aranycsipkével ékített uszályllyal, kedves kis menyecske főkötővel és a mi mindnyájunk lelkében oly édes visszaemlékezést szült az elmúlt szép idők matronáira, egy rövid kőtenyke volt karesu derekára szorítva. A derek. fehér betetés megszün barnony aranyos szövetű kelméből volt és csak nehány ujnyira ment le a karra tul a vállon, a félkar többi részét rózsaszínű fátoly új fedte.

Rath Károly főpolgármester nyujtotta át az ajándékokat. A főpolgármester azon kérésére, hogy a díszes nászajándékot ne csak emlékül tegye el, de adott alkalommal viselje is, a főherczegnő ezt felelte nóméttül: Mindenesetre nemcsak

becses emlékül teszsem el ez ékszert, hanem hasznát is veendem.

Ezután a mezei és vidéki-városi küldöttségeket, a hitfelekezeteket mind együtt fogadták fenségeik itt is meg-megszólítva egyiket másikat, és soktól saját kezűleg vették át a feliratot bele — belepillantva néha.

Majd az akadémia küldöttséget fogadta Rudolf trónörökös melyet Lónyai Menyhért gt. vezetett.

A tegnapi esti udvari estélyre a meghívók 7 órára szólak ugyan, de oly nagy volt a tolongás gyalog és kocsi érkezőtől, hogy már 8 óra rég elmúlt, mikor mind a meghívottak együtt voltak. Legtöbben díszmagyarban, katonai és egyházi díszöltönyökben és csak elvétve láttunk egy-egy irigylet könnyű szalonruhát; nők kevesen voltak meghíva, de azok mind eljöttek.

A trónörökös-pár elébb cerelet tartott és különösen a miniszterekkel társalagott hosszabb ideig, ezután Nosticz és Andrássy Aladárné grófnő bemutaták a megjelent hölgyeket. 9 óra után léptek be az estélyre 6 fenségeik. Az estély — melynek hivatalos czime különben "fogadás", a lehető legfestelenebb alaklak birt.

12 órakor vonultak vissza a magas vendégek belső termeikbe, és véget ért az estély.

Ma d. e. az orsz. képtárt látogatták meg 6 fenségeik, jelenleg pedig, hogy e sorokat írom, a löversenyről jönnék vizsgálta, hogy később a nemz. színház díszelőadását meglátogassák.

Időjárású jegyzések.

Hazánkban: Majd nem minden irányban egyenletesen megoszlott, gyenge szelek mellett a hőmérséklet valamint a légnymás is kissé nagyobbodtak. Az idő általában mindenütt derült. Helyi eső gyéren és csekély volt, Orsován éghabóruval, Beszterczén éghabóruval (zivattal és jéggel.) Kiatás a jövőre; Hazánkban: Tartós derült, meleg időt várhatni továbbra. Helyi esők és zivatarok lehetnek.

Szabó József,

felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

Felhívás.

Mindazokat, kik részemre akar váltólag, akár más módon kötelzettségben vannak, — e lapok útján fellivom s figyelmeztetem, hogy tar ozzák az illető lejáratok napján nálam leftetni el ne mulassák; mert én a f. évi augusztus hó 1-én Debreczenből végképen elköltözködve — követelésim lejáratú határidejét senkinek prolóngálni nem fogom s minden kintlert követelésimmet behajlandok.

Egyeser-mind értesitem a t. közönséget, hogy hazánál négy szobabeli külföldi tu or és egy új zongura, tres hordók, leanderek és egyéb nővények készpénz fizetés mellett minden órán eladó; valamint a bárgány-utczán 2429 ik számú ház, a házutai föld, és a sesterkertben 3 nyilas szőlő és rajja levő új cserpep pjtak, az idei termésrel együtt, továbbá a libakertben 6 1/2 nyilas libaföld, mind-n órán eladó.

Ertekezhetni ezek iránt: Miklósu-utca 1926 ik sz. háznál lakó

Reisz Dáviddal.

(241.)

Árverési hirdetés.

Vagyonbukott Helfmann Samuel csödtömögéhez leltározott, s a Vecsey Imre ur piac-utczai háza alatti boltban levő árucikkeknek, valamint a vagyonbukottnak caer-utczai 2331. szám alatti lakásán levő buktoroknak azonnali készpénz fizetés mellett folytatolagos árverés útján leendő eladása a csödtörvény által elrecedeltetvén: annak megtartására határidőül folyó évi május 23-ik, a következő napjainak d. e. 9 óra kiützeit,

Sorger József

Ujváry István

kik. vál. tag.

csödtörvények.

lenzéki hajlamokat táplált, s véletlenül kijelentette, hogy ő ellenzéki képviselő jelölre fog szavazni. Megtudták. Hogy aztán ezt lehetetlenül tegyék eltették az elesdi adótárnokot — Nyitra vármegyébe, az ország szélére, ott aztán elmékedhetik a vélemény-szabadságról, ami a kormánypartban uralkodik.

Ilyen dolgok történnek Bihar megyében, az urnak ezernyelcszáznyolcvanegyedik, Tisza Kálmán miniszterelnöksége nyolczadik évében — a képviselő választások előtt!

A fővárosi ünnepélyek.

(Külön tudósítónktól.)

Budapest, máj. 22.

(H. P.) A löverseny után ő fenségeik az udvari ebédre hajtottak vissza Budára, melynek végeztével a nemzeti színház díszelőadására jelentek meg, a szokott kísérettel. Igazán a legvalogatottabb közönség előtt gördült fel a függöny, mely mögött Vörösmarty Csongor és Tündéje került színre, a legszebb kiállításban, változatos csoportozatokkal és tündéri tánczokkal. A figyelem, dacára ezen gondos előadásnak, mégsem a színpadon, hanem a trónörökös páron függött, még kevesebb figyelemre méltatták a darabot később a megjelentek, a midőn 1/10 órákor már a pár elhagyta az udvari páholyt (magukkal vivén onnan az igazgatóság által oda letett díszkötésű és fényes kiállítású „Csongor és Tündéje”) és a telt ház egyre ürült, míg végre a függöny csak a vendégek csekély töredéke előtt végleg legördült. Stefania koronaörökösné heves migrainében szenvedett volna, (hozták fel okul a gyors eltávozásra.)

Tegnap valamivel délelőtt a trónörökös a képzőművészeti csarnokot látogatta meg. Eschenbach ezredes hadsegéde Tisza Kálmán m. e. és Thaisz Elek rendőrfőkapitány kíséretében. A műcsarnok rendkívül szépen volt feldíszítve, meggyiszin piros bársonyok, drapériák és lombfűzerek ékesítették a bejáratot, folyosót, lépcsőt és termelet.

A zajos éljennel való fogadás után Ipolyi Arnold püspök és a képző műv. társ. elnöke szép beszédet intézett Rezső koronaörököséhez a társulat védnökéhez, hangsúlyozván, hogy miután ősei is mily nagylelkűleg pártolták a képzőművészetet — így Miksa császár, I. Rudolf, — de különösen József főhg. nádor maradjon meg továbbá is védnöke és pártolója a szép czélú társulatnak.

A trónörökös néhány szíves szóval felelt, majd Tiszához fordult és nejt menté ki, hogy rendkívüli elfaradt és azért nem jöhetett vele. Szólt még Apponyi Sándor és Albert főkhöz, és a neki bemutatott Meszölyi, Huszár, Tölgyessi és Hauszmann művészekhez. Ezután a kiállított festményeket szemlélte meg, így Tirobl „Per-teus“-át, Kacsiányi párbaját, Meszöly, Clo-

tid főhg. Delhaes-festményeit, Meszölyi két tájképet meg is vette.

A képzőművészeti csarnokból a muzeumba ment a trónörökös, hol Pulszky F. fogadta és Frivaldszki vezette keresztül a természetrajzi gyűjtemények terméin; majd a képtárba ment át, hol hosszabban nézte Ligeti életnagyságu festményét: Erzsébet kir. nő Deák Ferencz ravatalánál. A muzeumi könyvtárban nevéit beirta a vendégkőn, vbe így: Rezső 1881. május 21. A Deák szobát levett fővoggel nézte végig és elolvasta a királyné és József főhgnek Deákhöz irt levelüket.

Délután a margithidat látogatták meg mindketten hol a zenekar most is mint rendszeren a „Gott Erhalte“-val fogadta. — József főherczeg vendégei voltak, és izletes villásreggelit költöttek el, Már az est közeledett, midőn a Szent István hajón Budára tértek vissza.

Harminez foknál nagyobbra kített gözfürdő jellegével birt az éjjel megtartott polgári bal, melyben a résztvevők roppant száma miatt, még mozogni sem lehetett. Palma levelek és lombok alatti emelvény várta ő fenségeiket, és kevéssel 9 óra után megis jelentek azok kíséretükben a József főhg. párral, Koburg Fülöp és Gusztáv királyi hercegekkel Pálffy hg. és Valdstein hg. kisasszonyokkal. Az ötven rendezőn kívül meg Szapáry István pestm. főispán, Thaisz, Ráth, Kammermayer fogadtak Stefániának díszes csokrot nyujtva át. Gyönyörködve a vidám kedvben és izadva a rekkenő hőségben időztek ott vagy 3/4 óráig, és miután önfenségeik kértére Károlyi Pista gf. eredeti magyar csárdást lejött el előttük az országos hírt szép Ligeti Margit kisasszonnyal — azok eltávoztak. Ma délelőtt Stefania a leányarvaházat, Rezső pedig az akadémiai nagygyűlést látogatta meg, így köszönve meg taggá választását.

Az ülés lehető érdekes volt, Lónyay Monyhért gf. az akadémia 50 éves működését, Fraknoi Vilmos a lefolyt évet festette le, majd Gyulai Pál tartott emlékedett hangulatu emlékbeszédet Csengeri Antal elhalt tag fölött, az ülést pedig Szechen Antal grf. fejezte be az „Angol parlamentarizmus hatása a szárazföldre“ czimű érdekes értekezésével. Feszülten hallgatta mind Rezső mind József főhg. az előelvasásokat, és csak a teljesen befejezett tárgysor után 1/2 1-kor távoztak el. Ma este népszínházi előadás, holnap reggel 8 óra 30 perczkor a visszautazás.

A külföld.

Uj nihilista proklamáció jelent meg Pétervárt, mely többek közt így szól a czárhoz:

„Felséged a népre hivatkozik, hogy segítse a hatalmat, hogy valamennyi hü alattvaló közreműködjék a gyalázatos pártütés kiirtásában, mely Muszkaországot szegyenel tetézi, közreműködjék a rend és

az intézmények fenntartásában, melyeket Muszkaország jöltevojétől, felséged szeretett atyjától ajándékba kapott.

Mi is akarjuk a rendet, de minde nek előtt az intézmények igazságos voltát. Ha felséged Isten kegyelméből minden oroszok császára, ugy nekünk jogunkban áll követelni, hogy felséged Isten kegyelméből uralkodjék, hogy az uralkodó gyomot kiirtsa, hogy valahára szabad legyen az ut a becsületes népfiai előtt, kik a császárnak megmondják, mit kíván ma az ország és a mit később ellenállhatatlan hatalommal követelni fog.

Ne feleddjé felséged a március 13-diki eseményt és ne bízzék azokban, kik ezt tanácsaik által előidéztek, hívja felséged össze népeit, hallgassa meg felséged az ő szavaikat, és ekkor sem felséged, sem az ország nem fog további katasztrófától tarthatni.

Május 27-én fog I-ső Károl Románia királyává megkoronáztatni. Szombaton este 6 órákor veszik át a bukaresti és jassi-i érekek a királyi palotában a koronát, hogy azt a Metropolita templomba vigyék. Este 8 órákor Schina ezredes, bukaresti téparanesnok vezénylete alatt, az összes hadsereg zászlói 8 katonai zenekar közreműködése mellett a királyi palotába szállítatnak. A zászlók a trónteremben lesznek felállítva. Ennek megtörténte után a palota udvarában 9 óráig játszanak a zenekarok. Vasárnap délelőtt 10 órákor a Metropolita templomban az ország két metropolitája s az összes püspökök segédlete mellett isteni szentélet, 11 órákor a koronázás. Délután nagy katonai szemle. Hétfőn a díszmenet felvonulása, mely 42 díszkocsikból áll. A bukaresti magyarság egy külön fényes díszkocsit állít ki, a mely Pannoniát fogja képviselni. Kedden a küldöttségek fogadtatása. Szerdán népnünek különböző helyeken. Mondani is felesleges, hogy szombat estétől kezdve, minden este a város fényesea lesz kiviágítva. —

Helfmann Jesse a börtönben május 16-án reggeli 7 órákor felakasztott; ugyanis, hogy kinozzák és vallomásokot osikarjanak ki tőle, minden nap kötelet tettek nyakára és felhúzták; az utóbbi napon ez eljárást ely erővel vették foganatba, hogy bele halt.

Oranból érkezett hírek szerint Innocenti ezredes hadoszlopa 5000 felkelővel összehittközött, kiket Bona-Nema vezényelt. Meglehető heves harc után a felkelők teljes vereséget szenvedtek. A benszülöttek, kik a francoziak soraiban harcoltak, 40 halottat és sebesültet vesztek.

Egy herczeg kisasszony szomorú vége. — A román Ghyka herczegi család egyik kiválóan szép nő tagja férj-

Két három héti Pesten léte után egyszer csak az a hír szárnyalt a nagy uri körökben, hogy Berkesi Elek s Sebesi Róza grófnő jegyesek.

A hír való volt. Nem félt e nőtl, — nem félt attól, hogy régi szerelme öcsese iránt felujul, mert tudta azt hogy a legnagyobb szerelem is ha megszakad, a legnagyobb gyűlölséggé válik! S itt még az is volt, hogy Gusztí öcsésére nézve nem lehetett ennél valami bosszantobb eset. S így vett elégtételt magának, hogy Gusztí még életben adósságot csinált az ő bérére, . . . Hideg téli idő volt éppen új év első napja.

Berkesi Gusztinál nagy férfi társaság volt, magaferma könnyelmű czimborák. Estelinél ült a társaság, ételek s italokkal tekelte aszjal mellett.

A kancsók gyorsan ürültek, s annál zajosabb lett a társalgás.

— Gusztí! — kiált egy jókedvű czimborá; — nagybátyád ugyancsak teszi a szépet Sebesi Rózának.

— Az is vén korába bolondult meg! — nevetett Berkesi.

— De megjárnád, ha elvonné régi szeretődet!

— Ne félj annyira nem vesztí el esztét, de ha arra gondolna majd el vennem én kedvét.

— No no pajtás vigyázz!

— Ej hagyjuk ezt, nincs erre mért gondolni sem, hamarabb ugrana az öreg a kutba, mint a házas életbe, ösmerem én őt, s aztán fél lába már a sirba van.

A czimborák nevettek, s az elfogyasztott bor már mindeniken meglátszott, midőn egy levelet hoztak Berkesihez.

hez ment egy orosz grófhoz, s Pétervártott a társaság egyik legfényesebb jelensége volt. Szerecsétségére örülten beleszeretett egy czirkuszi lovaglőba, s hogy férjét elváltára kényszerítse, szeretője után elment Párisba s beállott a lovas-társaságba. A hippodromban gyakran barmultak az elegáns lovart, kinek a színi czédelükön neve így volt kinyomatva: Ghyka kisasszony. A napokban azon szerecsétség történt vele; a megbokrosodott ló levetette, s minthogy a kengyelből lábát nem tudta szabaditoui, egy darabon végig vonszolta a földön s alig tudták megállítani. A szerecsétség asszony-nak lába törött s a fenésés oly gyorsan beállott, hogy hasztalan kísérlettek meg mindenféte szert, a szegény nő meghalt. Ott hunyta le szemét egy kórház szegény szobájában, még magán viselte azokat a pompás ruhákat, melyek leestekor rajta voltak.

Arnim gróf, Bismarek egykori hatalmas ellenfele Nizzában meghalt.

A fővárosból.

Miserabilisan néztek ki a szegény városi és megyei deputációk egynevelike, a mágnások fényes ruhái mellett, azért is intézett ilyenforma kérdéseket hozzájuk a királyfi:

„Honnan való ön? — kérde Asbóthól. — Zarándmegyéből.”

„Van önnek ott valamije, birtoka? — valami földje?”

Másoktól viszont ilyet kérdezett.

„Van önnek valami foglalkozása? — Rosz hangulatot szült a journaliztákbán, (ezek voltak ott a valódi hazafias elem, meg néhány mágnás) hogy a trónörökös meghallgatva a főpolgármester beszédét, azonnal a diszszázadot léptette el maga mellett. Mindig, mindentűt ez a katonásdi.

Budavár bevételének évfordulóját is kegyeletesen ünnepelték meg. A honvédek a budai Horvát-kertben jöttek össze, itt csatlakott hozzájuk az egyetemi fiatalág hanem is nagy, de lelkes csoportja. A nemzeti három szín s két fekete zászló elhívtele mellett indult meg a menet, élen a honvéd menedékház rokkantjaival. A vizi. temetőben levő egyszerű síremléknél már ott volt az ő-budai honvéd-egylet. Vass Sándor szótart először, lelkesen, áthatva az igaz haza szeretettől, utánna Boney Lajos tartott emelkedett hangulatu beszédet végül Mezey J. azon óhaját fejezte ki, hogy e nagy ügy emléket akkor ha már a hős honvédség tagjai kihalnak, tegye nemzeti ünnepévé az egyetemi fiatalág. Végül a „Szózatot“ énekelték el.

— Férre most ezzel, — kiált az elakarva dobni a levelet, de azon bátyja irását ösmerte meg.

— Nézzétek csak mi véletlen! — kiálta — ezt bátyám írja: — s feltörte a levelet.

Hanem midőn elolvasta azt eltűnt arozáról a jókedv, s dühösen felkiáltott: — Jól jövendőtletetek az öreg csakugyan esztét veszté!

— Hogyan! mi az? — kérdezek társaival a czimborák.

— Bátyám csakugyan házasodik!

— Lehetetlen.

— Sebesi Rózáat veszi! itt a levél olvasd, — mondá egy mellette levő barátjának, s oda nyujtá a levelet.

Az feuhangon olvasá: „Kedves öcsém Gusztí!”

„Lelkem újsággal örvendeztetlek meg én nőstülök, s a kit választék Sebesi Róza grófnő — talán ismered is? hiszem hogy ezután is jó érzellemmel leszel irántam is Esküvőnk e hó 6-án lesz mikorra is szívesen vár szerető bátyád Berkesi Elek!”

„Ez malheur! ez nagy kijátszás!” — kiálták a czimborák.

No majd leszek én irántatok tisztelget! — dörmögé Gusztí: — „majd szerzek egy örömet esküvőtökre.”

Gusztí barátai kitörő részvéte bosszantotta, s hogy véget vessen annak, jó kedvet mutatott a keserű tréfához, s úgy hozzá fogott az iváshoz hogy nem sokára feledett mindent s az asztal alá esett holt részegen.

Barátai hagyták ott s nem sokára nem egy követé a házi gazda példáját a többiek kaczaja közt.

(Folytatás.)

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

Egy grófnő titka.

— Elbeszélése. —

24.

Szalatnai Lászlótól.

— „Csak nem ösmerhetek a világon minden élő lényt!” — nevetett rá.

— Igen de ez evekkel ez előtt öcsédnek volt szerelme tárgya! — jegyzé meg egy barátja.

— No akkor éppen nem vágyom ösmerni!

— Miért?

— Mert a ki Gusztit képes volt szeretni, bizonyosan nem volt jobb nála.

Ezének vették az öreg mondását s nevettek rajta.

Hanem később aunit hallott a grófnőről, jót rosszat hogy önkénytelenül vágyott azt látni.

Kaptak elszalasztott nyilatkozatán, s megígértették vele, hogy bemutatja magát.

Nem volt erre kedve, de nehezen mégis rá állott.

Képzelné lehet a hatást Róza grófnőre midőn a Berkesi nevet hallotta, nem akarta először elfogadni, de mégis lelküzdte magát, kiváit midőn hallotta, hogy Elek báró ösét kinem álbátja.

Róza grófnő, hiába reptek el évei, még sem sokat vesztett szépségéből, bár meglátszott arczán az évek nyoma, de nem úgy, hogy ez által ne lett volna még most is képes hódítani.

Berkesi Eleket kissé feszülten fo-

gadta, félve attól, nem tud-e ez titkából valamit s nem azért jelenik-e most meg, hogy őt megszegenítse.

De ezen félelme hamar elmúlt, midőn észre vette, hogy az legkisebb összeköttetésben ösésével, s bár a báró nem volt valami ügyes mulattató, de mégis az ott töltött félórai idő alatt nem unta meg magát vele.

Berkesi Elek midőn eltávozott, megvallá magának, hogy Gusztinak nem volt rossz izése, hiszen e hölgy most is nagyon szép, s milyen lehetett még ez előtt 18—20 évvel, csak az nem fért a fejébe, hogy ha egyszer szerették egymást, mért mult el a viszony? végre is azt hitette el magával, hogy a grófnő bizonyosan megtudra a Gusztí könnyelműségeit, nem akarta magát szerecsétlenné tenni vele. Hanem azon nagyon csudálkozott, hogy mai napig sem ment férjhez.

Ez első látogatást több is követte, s a Róza grófnő estélyein a báró rendszeren ott volt, s az est nagy részét a grófnővel tölté. —

Ösmerősei már tréfáltak is vele, hogy a szép nő talán nagyon is meghódítá.

A báró nem sokat tördődött a beszédekkel, hanem folytatta látogatását, s mindég szívesen fogadtatott.

Hanem előtt az az idő, midőn Pestet ott kellett hagynia. Elbucszott Rózá-tól, a válás, ha az igazat meg kell vallani, mind két részről rosszul esett.

Midőn Berkesi Elek falujába ment, nem találta bele magát többé eddigi rendszer kerékvágásába, valami hiányzott. S alig telt el pár hó, már ismét Pesten találjuk őt, barátainak hoimi peres dolgát adva okul, pedig a valódi ok Róza volt.

* Esküvő. sen ismert vendé tertja esküvőjét kisasszonnyal. * Kataste szepesi tanyabin járásí becslo biz müvelétét a Szev fón a Buzás Ele s a következő fogja folytatni. * A phyl var ellen az ors meghallgatása m hályokról a föld kedelemügyi m értesítette s azt betartására utas * Nem ál hedt „mikolozti minden istenad sel máskál töb A tiszavidéki v állam kezébe k ések vanuak, nagyobb a zugo kifogyhatlanok mi is. Multkori ponkint meg va Mikor lesz már nyos rendtelns * Megdó rét vettük. Biro véd, a Tiszaszat tegnap reggel magát. A golyó s rögtöni halál indokát nem t éves volt. Holt hoz szállították * Rum H egy bizonyos desből-e, vagy Az a különös, az „ital“ kúto Midőn szakgató tett a rendőrsé elrendelte. Kül nem történt. — * A nagy ismét a közöns óriási vízmennyi azon tény, hogy egy zivattyu k ködtő egyttés * Szelle lemszínház tula néas több előa közelebb hozzá építéséhez, mel lani. — Az el dődnek, * A tor idő miatt soká a tornász majd azonban a nép megtolt díszes jos elnök talp mondván, ho mondja — ne szélnek megál nánk azt, — Valóban élvez az ügyes és b lyeket a ver nösen Székely általan véve k kit nem is fö ség megérdem Hogy mégis r lános ügyessé elmaradottság melyet az ele bizottság gya más után ne lános ügyessé vésbbe ügyes senyortornász vetkező: N y kely Lajos el Zsigmond elő Kálmán előt. nyerte Kozma kely Lajos, h tornász. — I Czeglédi Gyöc nyerte Kovács első díjat ny másodikat Ft Magas ug Kovács Endr Béla e. t. j. egyetlen díja — Erőgya nyerte Kovács kat Ujvári Is után megkezo len jókedvvel nagyon sokan népkerti szél